

W „Zamku z piasku, który runął” Larsson chyba najmocniej skorzystał z wzorca kryminału publicystycznego, który wypracowali Sjöwall i Wahlöö. „Polityka”

Zabójstwo komisarza Nymana w szpitalnym łóżku stawia całą sztokholmską policję na nogi. Śledczy gorączkowo przeczesują miasto w poszukiwaniu kogoś, kto miał powód do zemsty na brutalnym komisarzu. Kogoś, kto zbiera stare bagnety – bo właśnie takim bagnetem zaszlachtowano Nymana. Na dobrą sprawę przecięto go w pół... Mocna rzecz, nawet dla tych, którzy z racji swojej profesji muszą czasami oglądać makabryczne miejsca zbrodni. Tylko Martin Beck zachowuje kamienną twarz na widok dzieła szaleńca – bo taką wersję przyjmuje policja. I tylko Beck ma przecucie, że to nie koniec. Że coś się szykuje. Coś, czemu za wszelką cenę trzeba zapobiec. Ale nie wie ani co, ani jak...

Wielcy klasycy literatury kryminalnej, szwedzkie małżeństwo Maj Sjöwall i Per Wahlöö, to twórcy 10-tomowej serii z Martinem Beckiem, przetłumaczonej na 35 języków, sprzedanej w ponad 10 milionach egzemplarzy i ciągle wznowianej. Najstynniejsza powieść cyklu, *Śmiejący się policjant*, została nagrodzona Edgar Award i zekranizowana. Imieniem Martina Becka nazwano jedną z najważniejszych szwedzkich nagród dla literatury kryminalnej. Powieści Sjöwall i Wahlöö, z barwnymi bohaterami i wyrafinowaną intrygą, demaskują ciemne strony na pozór spokojnego i praworządnego społeczeństwa. Na ich kryminałach wzorują się najwięksi dzisiejsi twórcy: m.in. Stieg Larsson czy Henning Mankell.